

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Siste søndag i kirkeåret / Domssøndagen – 20. november 2011

Matt 25,31-46

Jes 65,17-19

Åp 20,11-13.

Grip Jesu innbydelse

Innledning og kontekst

Det er forskjellige bemerkninger som har kommet fra mennesker jeg har møtt i Israel, om Jesu gjenkomst. Jeg husker godt den Messias-troende jøden og nokså originale Simrad vi møtte i hans kibbutz: "Når Messias kommer, skal vi troende jøder herske med han, og da skal dere nordmenn få komme hit til landet og være våre tjenere!"

Guiden Madelin måtte mange ganger svare gruppedeltakere da hun sto med grupper og speidet over mot Oljeberget: "Når Messias kommer, skal jeg spørre honom; har du varit här förut?"

Teksten denne søndagen innebærer en stor overgang fra gleden og festen sammen med brudgommen, slik vi leste for noen søndager siden. Konteksten denne siste søndagen i kirkeåret innledes hos Matteus med Jesu klage over Jerusalem i 23,37; (parallelltekst hos Luk.): "For jeg sier dere: Heretter skal dere ikke se meg før dere sier: Velsignet være han som kommer i Herrens navn!"

Ved disiplenes spørsmål i 24,3 "Når skal dette skje, og hva er tegnet på ditt komme og verdens ende?" tok Jesus til orde og sa: En lang disippelbelæring hvor vi får være med Jesus og disiplene i hans undervisning til dem. Lignelsene om brudepikene og talentene fører fram til søndagens tekst.

Merknad

Fra predikanter som denne søndagen skal forkynne rundt om i våre kirker og bedehus, bør det poengteres både alvor og Jesu omsorg i konteksten som fører fram til prekenteeksten (Se 23.37 b). Jesus lar ordene lyde i dag for at vi skal slippe å høre dem på dommens dag. Med alle advarsler om de falske profeter og Messiaser, tegn i sol og måne og jordens undergang, har mange predikanter skapt mer frykt enn forventning over Jesu gjenkomst.

Til teksten

Jesus er opptatt av at vi skal ha fokus på ham og vår neste i kall og tjeneste.

”Når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham,” kan vel ikke være å ta feil av? Selv om kapitlet forut understreker at ”dagen og timen kjenner ingen, ikke englene i himmelen og heller ikke Sønnen, men bare Faderen” – skjer det en himmelsk forvandling ved at Sønnen inntar sin trone i herlighet.

Bildet om sauene og geitene er etter tradisjonen geitene som ble igjen ute på markene når mørket faller på, mens sauene kalles til innhengingen hvor stell, mat og hvile, og sist, men ikke minst, hyrden vokter dem mot ville dyr.

Slik blir alle Guds barn, som hører kallet og lar seg lede, frelst til et ”innenfor”, mens geitene er bilde på dem som blir i et ”utenfor”.

Frelst til og frelst fra

Frelse og fortapelse har sitt klare bilde i teksten. Vi er både frelst til noe og vi er frelst fra noe.

Guds rike har sitt motstykke i det Bibelen kaller Gehenna. Dalen Hinnom var stedet hvor avfall ble kastet utenfor bymuren og hvor ilden brant dag og natt. Det var også stedet hvor hedenskapen rådet, med blant annet barneofringer. En dobbel utgang av livet beskrives i alle de tre lignelsene i kpt. 25.

Men hvem er det som tilhører de to diamentralt motsatte gruppene i teksten?

Grunnlaget er gjerninger gjort i nestekjærlighet; en levende tro, virket av Guds Hellige Ånd.

Å ha omsorg for sin neste med mat og drikke, hus og klær, sykebesøk og fengselsbesøk, nevnes av Jesus, ikke bare som nestekjærlighet overfor medmennesker, men det vi i våre liv gjør mot ham selv. ”Det dere gjorde mot en av disse mine minste brødre, gjorde dere mot meg.” Å se sin neste bror og søster, er å få et glimt av Jesus. Han møter oss gjennom våre medmennesker. Noe av det viktigste denne teksten uttrykker, er å være i tjeneste for Gud og vår neste, drevet av hans kall ved sin Hellige Ånd. Paulus bruker betegnelsen ”Åndens frukter”, Gal.5,22-23.

Fullkommen forløsning

I forventning og glede skal vi få se framover mot den fullkomne forløsningen ved Jesu innbydelse: ”Kom hit, dere som er velsignet av min Far, og ta det riket i eie som er gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt.”

Jesus viser til denne forberedelsen i sin avskjedstale med disiplene: ”Jeg går for å gjøre i stand et sted for dere.... så vil jeg komme tilbake og ta dere til meg, for at dere skal være der jeg er.” Løftet om å ta riket i eie, er evigvarende og står over dommen og utestengelsen. Slik sett burde denne dagen like gjerne fått benevnelsen ”Innhøstingssøndagen” framfor ”Domssøndagen”.

Vår bønn er at tilhørerne denne dagen må gripe Jesu innbydelse langt mer enn å frykte dommen og evig utestengelse. Da trenger vi heller ikke spørre med Tomas: ”Herre, vi vet ikke hvor du går hen.”

Innbydelsen lyder: ”Kom, for alt er ferdig!” En forsmak på det himmelske måltid innbys vi til allerede her og nå i nattverden hvor han har sonet alle våre synder og gir oss del i det evige liv.

Gå i fred og tjen Herren med glede!”

Salme til dagen: NoS 863 ”Ja, engang mine øyne skal se Kongen i hans prakt;”

God søndag!

Idar Simonsen

Institusjonsprest ved Bergen Røde Kors Sykehjem.

Tidligere et kort ansettelsesforhold i Israelsmisjonen, og et mangeårig frivillig engasjement.

idar.simonsen@brks.no